11 januari 21014, Remco:

Het land van de brommers, ook wij ontkomen er niet aan om een brommer te huren. Als je wat van het land wilt zien, is het zeker de moeite waard om een brommert te huren. Het is ook heerlijk op de brommer, lekker de wind over je lichaam en zeker als het zo warm is. Wij bestuderen de kaart en weten waar we naar toe willen, vandaag gaan we naar, Mo Cay en Binh Dhai. Weer van die dorp namen die je de rest van je leven niet meer vergeet, dus niet, ben ze nu al vergeten. De dag zelf niet, het is een belevenis om in Vietnam een brommer te huren, net als iedereen in NL een fiets heeft, is dat hier in Vietnam met een brommer. Al snel kunnen we tanken en al snel, rijden wij op de snelweg. Als je harder rijd dan 40km per uur, kom je er snel achter dat je blijft inhalen, rijd je zachter dan wordt je weer door iedereen ingehaald. 40Km per uur is de zuinigste snelheid. Ons bien zunig, dus wij rijden constant op de 2e baan, af en toe naar rechts duiken, als er weer een bus voorbij komt scheuren. De wegen zijn hier top, overal asfalt en in de kleine staatjes van de dorpen zijn betonnen wegen aangelegd. Door de kleine straatjes rijden is het leukst, wel erg druk. Ze zijn zo smal dat er net aan een auto en brommer naast elkaar door kunnen. Er rijden ook verschrikkelijk veel fietsen, met namen jongeren of de oudere mensen, de middenmoot (tussen de 16 en 70) rijdt op een scooter. Je ziet hier ook veel mensen met die mooie ronde (Chinese) hoedjes, ook erg herkenbaar van dit land. Na het 1e dorpje gezien te hebben besluiten we om ergens wat te eten, we rijden terug naar My Tho. Onderweg zien we een leuk ijs-restaurant langs de Mekong, waar we een koffie ijsje hebben gegeten. Daarna gaan we opzoek naar een gezellig restaurantje, dat valt niet mee, in een drukke stad. Het zijn allemaal hele kleine lokale en vies uitziende restaurantjes. Het mag wel lokaal zijn, maar niet vies. Bij een groot hotel zien we buiten een terras met allemaal tafels en stoelen staan. We crossen ernaartoe en vragen of we hier wat kunnen eten. Ze snappen niet wat we vragen, Ik loop naar een Engelse man en vraag of we hier wat kunnen eten. Geen probleem je kan gewoon zitten en ze brengen je de menu kaart. Dat klopte, alleen jammer dat ze alleen maar noedel soep serveren. In de tijd dat we er hebben gezeten en bestelt, hadden we al 2 kopjes thee gekregen. We bestellen een kopje koffie en gaan naar een andere eettent. Op een reclame bord hadden we de Jollie bee gezien en soort Mac Donalds. De Engels man wist het ons haarfijn uit te leggen, dus na 2 kopjes thee en een kopje koffie rekenen we 50 cent af scheuren naar de Jolly Bee.

Wij zijn een bezienswaardigheid daar, want als wij binnen komen zijn alle ogen op ons gericht. Andersom doen we het ook natuurlijk, dus trekken ons er weinig van aan. We bestellen wat fastfood

menu's, eten het op en gaan verder. Aan de overkant is een grote supermarkt, omdat we laat hebben geluncht (het is 15.00uur) besluiten om eens zelf een salade te gaan maken, voor de

avond. Niet omdat we gierig zijn, maar zin hebben in een lekkere eigen gemaakte salade. De tas met het avond eten gaan in de bak onder het zadel en we brommen verder. Even verderop is een dorpje dat bekend staat om zijn rijst velden. We besluiten om daar nog even naartoe te gaan. We scheuren de andere kant op, over de snelweg op de 2e baan. We moeten af en toe even stoppen om op de kaart te kijken of we goed rijden. Als we het dorpje inrijden, is het een lange doorgaande weg. Het is er eg druk en je moet oppassen dat je niet voor je sokken wordt gereden, ze komen van alle kanten en als je denkt dat je hard rijdt wordt je toch weer ingehaald door een of andere dwaas.

We slaan ergens linksaf om wat meer in de velden te rijden. Dit pad is nog smaller dan de vorige, het voordeel wel is dat er geen auto's rijden. Het breedste wat hier rijdt zijn handkarren met het formaat van een aanhanger. We kunnen weer mooie plaatjes schieten van de mensen die werken op het land. De rijstvelden zijn een mooi groen aanzicht, jammer dat we niet de rijst terrassen kunnen vinden. We besluiten om weer terug te gaan, het begint donker te worden en om hier in in donker te rijden lijkt ons geen succes. Als we thuis zijn, ploffen we op bed en laten onze kont en rug even lekker rusten. Die avond genieten we van onze zelfgemaakte salade en een filmpje die op HBO (film kanaal) te zien is.